05/11/2019

Στο μνήμα του Αγίου Γεωργίου του Καρσλίδη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Με λαμπρότητα εορτάστηκε το διήμερο 3 και 4 Νοεμβρίου, η μνήμη του Αγίου Γεωργίου του Καρσλίδη στην Ιερά Μονή Αναλήψεως του Σωτήρος στη Σίψα Δράμας, όπου βρίσκεται και ο τάφος του Αγίου.

Την παραμονή της εορτής ξεκίνησε αγρυπνία κατά το αγιορείτικο τυπικό, όπου στον Μέγα Εσπερινό χοροστάτησε και κήρυξε το θείο λόγο ο Σεβ. Μητροπολίτης Δράμας κ. Παύλος, ενώ στον Όρθρο χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, κατόπιν ευγενούς προσκλήσεως του οικείου Ιεράρχου.

Ανήμερα της εορτής το πρωί τελέστηκε αρχιερατικό συλλείτουργο προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και το θείο λόγο, ενώ έλαβε μέρος ο Σεβ. Μητροπολίτης Δράμας κ. Παύλος.

Οι εορτασμοί κορυφώθηκαν με την λιτάνευση των Ιερών Λειψάνων στον αύλειο χώρο της Ιεράς Μονής με τη συμμετοχή πλήθους πιστών.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Δράμας κ. Παύλος ευχαρίστησε τον Σεβ. Μητροπολίτη Βεροίας κ. Παντελεήμονα για τη συμμετοχή του στην Ιερά Πανήγυρη, ενώ δεν παρέλειψε να του ευχηθεί για το Χρυσό Ιωβηλαίο της Ιερωσύνης του και το Αργυρό Ιωβηλαίο της Αρχιερωσύνης του προσφέροντας του μία ποιμαντορική ράβδο.

Από την πλευρά του ο Σεβ. Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων ευχαρίστησε τον Σεβ. Μητροπολίτη Δράμας κ. Παύλο για την ευγενή πρόσκληση του, και αναφέρθηκε στην διακονία του ως κληρικού στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας και ιδιαίτερα στο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

«Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμε-τέ-ρα ἐστίν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ».

Ὁ πόθος γιά τή μακαριότητα καί ἡ ἐπιθυμία γιά τήν αἰώνια καί ἀτε-λεύτητη κατά τό δυνατόν εὐτυχία εἶναι στοιχεῖα ἔμφυτα στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι στοιχεῖα φυ-τευ-μένα ἀπό τό στοργικό χέρι τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖο πρίν νά πλάσει τόν ἄνθρωπο κατ᾽εἰκόνα καί ὁμοί-ω-σή του δημιούργησε ἕναν κόσμο «κα-λά λίαν» γιά νά

προσφέρει στό πλάσμα του μιά ὑπέροχη ζωή.

Καί ὅσο καί ἄν ὁ ὑλικός κόσμος δημιουργήθηκε γιά νά συμβάλει στή μακαριότητα τοῦ ἀνθρώπου, ἡ μακαριότητα δέν πηγάζει καί δέν ὀφείλεται σέ αὐτόν. Πηγάζει καί ὀφείλεται στόν ἴδιο τόν Δημιουρ-γό τοῦ κόσμου, τόν φιλάνθρωπο Θεό, καί στήν παρουσία του μέσα στόν κόσμο καί κυρίως μέ-σα στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου. Διότι ὡς πλά-σμα καί δημιούργημα τοῦ Θεοῦ ὁ ἄνθρωπος βρίσκει τήν ἀν-ά-παυση καί τήν εὐτυχία μόνο στό πρόσωπο τοῦ Δημιουργοῦ του Θεοῦ καί σέ τίποτε ἄλλο, ἔστω καί ἄν ἡ διαστροφή τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τήν ἁμαρτία τόν κάνει νά πιστεύει ὅτι ἡ εὐτυχία καί ἡ μακαριότητα προέρχονται ἀπό τά ὑλικά πράγματα.

Γι᾽ αὐτό καί ὁ Χριστός θέλοντας νά ἀποκαταστήσει τήν ἀλήθεια τῶν πραγμάτων καί νά ἐπανα-προσ-διορίσει τή σχέση τῶν μαθη-τῶν του καί ὅλων ὅσων θά ἄκου-αν τόν λόγο του καί θά τόν πί-στευ-αν μέ τό ἀληθές νόημα τῆς εὐτυχίας καί τῆς μακαριότητος καί τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο θά πρέπει νά τήν ἀναζητοῦμε καί νά τήν ἐπιδιώκουμε, ἀρχίζει τούς μα-κα-ρισμούς μέ τόν μακαρισμό τῶν πτωχῶν.

«Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέ-ρα ἐστίν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ».

Μακάριοι οἱ πτωχοί, λέγει, διότι εἶναι δική σας ἡ βασιλεία τοῦ Θε-οῦ. Ἄς προσέξουμε ὅμως! Ὁ Χρι-στός δέν συνδέει ἄμεσα τήν ὑλική πτωχεία μέ τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Δέν ὑπόσχεται σέ κάθε πτωχό ὅτι θά ἀπολαύσει ὅσα στερήθηκε στή βασιλεία του. Ὁ Χριστός δέν συγ-κρίνει καί δέν ἀντιστοιχίζει τά ὑλικά καί γήινα ἀγαθά μέ τά πνευ-ματικά καί ἐπουράνια, καί γι᾽ αὐτό δέν προσφέρει τά δεύτερα ὡς ἀπο-ζημίωση γιά τήν ἀπουσία τῶν πρώ-των. Ἀσφαλῶς ὄχι, γιατί στήν περίπτωση αὐτή θά ἦταν ἄδικος πρός ὅσους διαθέτουν ὑλικά ἀγα-θά, καί θά ἔκανε τούς πτωχούς νά ἐπαναπαύονται στήν ἀνέχειά τους.

Ἄν ὁ Χριστός μακαρίζει τούς πτω-χούς καί ὑπόσχεται σ᾽ αὐτούς τή βασιλεία του, εἶναι γιατί θέλει ἀφενός νά ἀποσυνδέσει τήν εὐτυ-χία καί τή μακαριότητα ἀπό μία θεώρηση ὑλική καί ὑλιστική καί ἀφετέρου γιατί θέλει νά μᾶς δι-δάξει τή σημασία τῆς ἀπελευθερώ-σεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπό αὐτή τή σχέση. Διότι ἡ κατά κόσμον πτω-χεία εἶναι αὐτή πού ἐλευθερώνει καί ἀποδεσμεύει τόν ἄνθρωπο ἀπό τό κυνήγι τῆς εὐτυχίας καί τῆς μακαριότητος. Εἶναι αὐτή πού τόν κάνει νά στρέφει τήν ψυχή καί τόν νοῦ του πρός «τόν μακάριον καί μόνον δυνάστην», πρός τόν Θεό, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ δοτήρ πα-ντός ἀγαθοῦ καί ἡ πηγή τῆς αἰω-νίου μακαριότητος. Εἶναι αὐτή πού κάνει τόν ἄνθρωπο νά ἐντρυ-φᾶ στή μνήμη καί τή μελέτη τοῦ Θεοῦ μέ τήν προσευχή, τήν ταπεί-νωση καί τήν ἐν Χριστῷ ζωή καί νά ἀπολαμβάνει τούς κεκρυμμέ-νους θησαυρούς τῆς θείας μακα-ριό-τητος στήν ἐμπειρία τῆς παρου-σίας τοῦ Θεοῦ.

Ὁ μακαρισμός τοῦ Κυρίου «μακά-ριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστίν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ», μᾶς ἐξηγεῖ καί τόν λόγο του ὅτι «ὅπου ἐστίν ὁ θησαυρός ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καί ἡ καρδία ὑμῶν».

Διότι, ἐάν ὁ νοῦς καί ἡ καρδία μας βρίσκονται στά ὑλικά πράγ-μα-τα, τότε δέν μποροῦν νά εἶναι συγ-χρόνως καί στόν Θεό. Ἐάν ἀσχο-λοῦνται μέ τά ἐπίγεια, δέν μπο-ροῦν νά ἀπολαμβάνουν τά ἐπου-ρά-νια.

Ἀντίθετα ὅμως ὅσοι ἔχουν ἐπι-λέξει τήν ἐκούσια πτωχεία γιά χά-ρη τοῦ Θεοῦ, ὅσοι δηλαδή δέν με-ρι-μνοῦν καί δέν τυρβάζουν περί πολλά, ἀγνοώντας τό ἕν τοῦ ὁποίου ἔστι χρεία, αὐτοί ζοῦν ὡς πραγματικότητα τόν λόγο τοῦ ἀπο-στόλου «ὡς μηδέν ἔχοντες καί τά πάντα κατέχοντες».

Ἔτσι ἔζησε ὁ ἑορταζόμενος σήμε-ρα ὅσιος καί θεοφόρος πατήρ ἡ-μῶν Γεώργιος ὁ Καρσλίδης. Ἔζησε τή μακαριότητα τῶν πτωχῶν κατά κόσμον πού ἀπολαμβάνουν τή μα-κα-ριότητα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καί αὐτή τή μακαριότητα δέν τήν ἀπολαμβάνει τώρα μόνο, μετά δηλαδή τήν κοίμησή του, ἀλ-λά τήν ἀπολάμβανε καί στήν ἐπί-γεια ζωή του, γιατί ζοῦσε τή βασι-λεία τοῦ Θεοῦ ἀπό τόν κόσμο αὐ-τόν, ἀπό τή ζωή αὐτή.

Ἦταν ἐντός του ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καί ζοῦσε τή μακαριότητά της, καί ὅταν ἦταν φυλακισμένος γιά τήν πίστη στόν Χριστό καί ὅταν ἐρχόταν ταλαιπωρημένος καί ξερριζωμένος ἀπό τίς πατρο-γο-νικές ἑστίες τοῦ Πόντου πρόσ-φυγας στήν Ἑλλάδα καί ὅταν ἀσκή-τευε στόν τόπο αὐτό, μέ πε-νιχρά μέσα καί κάτω ἀπό δύσκο-λες συνθῆκες.

Ζοῦσε τή μακαριότητα τῆς πα-ρου-σίας τοῦ Θεοῦ στήν προσευχή, στή μελέτη τοῦ λόγου του, στά πρό-σωπα τῶν ἀδελφῶν του πού διακονοῦσε, στή θεία Λειτουργία.

Ζοῦσε τή μακαριότητα τοῦ Θεοῦ, γιατί δέν κυνηγοῦσε τήν κοσμική εὐτυχία, πού ἀποσπᾶ τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν αἴσθηση τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ.

Ζοῦσε τή μακαριότητα τοῦ Θεοῦ, γιατί ἡ ψυχή του φλεγόταν ἀπό τήν ἀγάπη του σέ τέτοιο βαθμό πού καμία ἄλλη ἀγάπη δέν μπο-ροῦ-σε νά τόν παρασύρει μακριά του.

Καί αὐτήν ἀπολαμβάνει καί σή-με-ρα στήν πληρότητά της μέσα στή χαρά τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὅπου πρεσβεύει γιά τόν Σεβα-σμι-ώτατο Ποιμενάρχη τῆς Ἱερᾶς αὐ-τῆς Μητροπόλεως, Μητροπολίτη Δράμας καί προσφιλῆ ἀδελφό κύριο Παῦλο, τόν ὁποῖο καί ἀπό καρδίας εὐχαριστῶ γιά τήν φιλό-φρο-να πρόσκλησή του πρός τήν ἐλαχιστότητά μου νά συνεορτάσω μαζί σας τή μνήμη τοῦ ὁσίου Γε-ωργίου τοῦ Καρσλίδη, πρεσβεύει γιά τήν Ἱερά αὐτή Μάνδρα, γιά τήν ὁσιωτάτη Καθη-γουωμένη καί τίς εὐλαβέστατες μοναχές, πρεσβεύει καί γιά ὅλους ἐσᾶς πού

ἤρθατε καί χθές καί σήμερα γιά νά τιμήσετε τόν ὅσιο πού ἁγίασε καί ἁγιάζει τή Δράμα καί τήν περιοχή της μέ τήν ἄσκησή του, μέ τή ζωή του καί μέ τά ἱερά λείψανά του, ὥστε νά κατανοήσουμε τόν μακα-ρι-σμό τοῦ Κυρίου καί νά ζήσουμε σύμφωνα μέ αὐτόν γιά νά ἀξιω-θοῦ-με καί ἐμεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.